

Mor Josep Maria Mestres Quadreny

Era el degà dels compositors contemporanis catalans

Josep Maria Mestres Quadreny, retratat al MACBA davant d'algunes obres del seu estimat Joan Brossa | Juan Miguel Morales

El compositor manresà **Josep Maria Mestres Quadreny** ha mort aquest 18 de gener, segons ha informat la Fundació Joan Brossa, de la qual era actualment el president. La mateixa Fundació ha anunciat que preveu organitzar, la tardor del 2021, un festival de música contemporània internacional en què se li retrà homenatge.

Josep Maria Mestres Quadreny (Manresa, 1929) estava considerat el degà dels músics catalans. "A Catalunya hi ha hagut i hi ha música contemporània. Ara, que hi hagi un panorama o un cert paisatge compartit és el que no veig tan clar. A la meua generació, la de **Joan Guinjoan**, **Xavier Benguerel**, **Josep Soler**... tots som contemporanis, però cadascú té el seu llenguatge i ha fet el seu camí", explica el músic al número 16 de la revista *440Clàssica&Jazz*, on va ocupar la portada i va compartir una entrevista amb el jove músic **Joan Magrané** al MACBA de Barcelona.

A Barcelona va ser deixeble, com bona part dels músics de la seva generació, de **Cristòfor Taltabull**: "Ens va donar la base i ens va ensenyar els rudiments de l'ofici a tots, però no imposava cap estil, cosa que està molt bé. Quan un vol imposar una manera de fer als seus deixebles, malament! Un professor ha de formar músics amb personalitat, no fabricar clons de si mateix." Posteriorment connectaria amb els corrents més avantguardistes i experimentals a París.

Per a la història queden obres seves com la *Suite bufa*, estrenada el 1966, una acció musical ideada precisament entre **Mestres Quadreny** i **Joan Brossa**, amb la complicitat d'un jove

pianista anomenat **Carles Santos**. O la *Peça per a serra mecànica*, del 1965, considerada la primera peça de música electrònica a Catalunya. Exigent i atrevit amb la seva obra, era alhora un convençut que la música contemporània ha d'apirar al públic: "És clar que sí. El que potser ens podríem començar a preguntar és si el públic és un conjunt de X persones davant d'un escenari o si són dues mil persones davant la pantalla de l'ordinador, cadascun d'ells en un espai físic diferent".

Molt vinculat a figures com el mateix **Brossa**, a més de pintors com **Joan Miró** i **Antoni Tàpies**, o el mecenes **Joan Prats**, **Mestres Quadreny** tenia a més una visió integradora i multidisciplinària de l'art: "A partir de la meua generació, a partir de la segona meitat del segle XX, les arts ja no se separen. La visió ha de ser transversal, perquè en el fons les diferents manifestacions artístiques diuen el mateix amb diferents suports".

A més de músic talentós i treballador, transmetia una gran bonhomia. La darrera vegada que va col·laborar amb la revista *440Clàssica&Jazz* va ser la primavera passada. En ple confinament, va cedir el seu text on recordava la figura del compositor **Robert Gerhard**, inclòs al llibre *Tot recordant amics* (Arola Editors, 2007), per ser publicat al número monogràfic que la revista va dedicar a **Gerhard**.

Precisament l'exili de **Gerhard** i la seva manca de connexió amb els joves creadors catalans el feia reflexionar molt sobre les interrupcions que la guerra i el franquisme van causar en el panorama cultural català. Quan el 2014 li vam preguntar si encara estàvem pagant la ruptura que va suposar la Guerra Civil i els següents quaranta anys de feixisme, va contestar: "Oh, i tant! N'estic ben segur. No només això sinó que encara estem pagant el mal govern de Ferran VII. Des de llavors no ha passat res de bo ni a Espanya ni a Catalunya!".

Joan Magrané i Josep Maria Mestres Quadreny, a la portada del número 16 de 440Clàssica&Jazz